

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2022-3848
Den 19. april 2022

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 792 (MOF alm. del) stillet 23. marts 2022 efter ønske fra Michael Aastrup Jensen (V).

Spørgsmål nr. 792

Mener ministeren, at det er rimeligt, at en landmand på Volstrupvej 11 ved Randers, der i marts 2018 får godkendelse til at opføre en kostald, nu skal rive den ned, fordi en klage vedr. byggeriet, der er indleveret efter godkendelsen er givet, og først er afgjort i december 2021, hvor Natur- og Miljøklagenævnet i den mellemliggende periode har ændret praksis på området, således at den oprindelige godkendelse, hvorpå stalden er bygget, nu er erklæret ugyldig, med store økonomiske konsekvenser for landmanden, der har handlet i god tro?

Svar

Indledningsvis bemærkes, at der er tale om en verserende sag, der er afgjort i Miljø- og Fødevareklagenævnet og hjemvist til fornyet behandling i Randers Kommune. Der foreligger herved ikke en endelig afgørelse – heller ikke om nedrivning.

Jeg kan ikke kommentere den konkrete sag, men ministeriet har lavet en gennemgang af reglerne på området, som følger herunder.

Kommunalbestyrelsens afgørelser og beslutninger efter husdyrbrugloven eller regler, der er fastsat med hjemmel i loven, kan som udgangspunkt påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Reglerne indebærer, at en evt. klage som udgangspunkt ikke har opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet. Dette vil almindeligvis også fremgår af klagevejledningen i afgørelsen. Det betyder, at såfremt producenten vælger at udnytte sin godkendelse på trods af klagen, må producenten være bevidst om, at der ikke foreligger et endeligt retsgrundlag.

De danske myndigheder har pligt til at beskytte Natura 2000-områder fra det tidspunkt, hvor det står klart, at området skal udpeges. Det følger af EU-Domstolens praksis, den generelle EU-retlige loyalitetsforpligtelse i artikel 4, stk. 3, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og princippet i miljømålslovens § 36, stk. 4. De danske myndigheder er således forpligtet til at lægge de justerede grænser for Natura 2000-områder, som de fremgår af habitatbekendtgørelsen, til grund, uanset om de måtte være ændret, imens en sag er under behandling, idet en manglende hensyntagen hertil vil være en tilsidesættelse af såvel national ret som habitatdirektivet.

En sagsbehandlingstid på over tre år i Miljø- og Fødevareklagenævnet er selvfølgelig ikke tilfredsstillende. Miljø- og Fødevareklagenævnet er et uafhængigt klagenævn, der sekretariatsbetjenes af Nævnenes Hus, som er en styrelse under Erhvervsministeriet. Nævnet er i kraft af sin uafhængighed ikke underlagt instruktionsbeføjelser fra ministre eller andre overordnede myndigheder vedrørende

behandlingen og afgørelsen af de enkelte sager. Mit ministerium har indhentet bidrag fra Erhvervsministeriet, der oplyser følgende:

”Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for klagesager vedrørende husdyrsbrugsloven var i 2021 på 15,1 måneder. I 2021 har Nævnenes Hus arbejdet indgående på at afvikle det efterslæb af sager, der er opstået før oprettelsen af Nævnenes Hus og dermed reducere sagsbeholdningen og sagsbeholdningens alder, som er en forudsætning for lavere sagsbehandlingstider fremadrettet. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i var på 8,2 måneder for alle sager Miljø- og Fødevareklagenævnet i 2021. Sagsbeholdningens størrelse og alder er i 2021 nedbragt til et niveau, hvor der er grundlag for, at den politiske målsætning om en maksimal gennemsnitlig sagsbehandlingstid på tværs af Miljø- og Fødevareklagenævnet og Planklagenævnet på 6 måneder igen kan realiseres fra 2022.”.

Lea Wermelin

/

Nina Porst